

РЕШЕНИЕ

№ 5129

гр. София, 09.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав**, в публично заседание на 28.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5477** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и чл. 87 във вр. с чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Със съдебно решение № 6445/28.05.2021г. на ВАС на РБ по адм.дело №8276/2020г. е отменено решение № 3317/26.06.2020г. по адм.дело № 4080/2019г. по описа на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд с указания за произнасяне по молбата на двете малолетни деца за получаване на статут.

Подадена е жалба на С. С. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., лично и като законен представител на М. С. А. ЛНЧ [ЕГН] и И. С. А. ЛНЧ, чрез адв. Л. Ф., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] – 11, ет. 3 срещу Решение № 1980/29.03.2019г. на председателя на ДАБ при МС.

С обжалваното решение е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на С. С. А. и на малолетните му деца М. С. А. и И. С. А., на основание чл. 75, ал.1, т. 2 във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал.1, т.4 във връзка с чл. 9 от ЗУБ.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Правят се възражения, че в административното производство не е изяснена фактическата обстановка. Причината за напускане на страната по произход е военното положение в страната и отправената заплахи срещу семейството заради бащата на съпругата на жалбоподателя Ф. Х., който е бивш военен летец от армията

на С. Х.. Жалбоподателят е сунит, а сунитите са основната група, обект на нападения от страна на шиитите. Семейството е интегрирано в България, съпругът работи, имат бебе, родено на територията на страната, децата са ученици в български учебни заведения. Отказът не е съобразен с най-добрия интерес на малолетните деца.

В хода на съдебното производство исканията се поддържат от жалбоподателя и от двете му деца, лично и чрез упълномощения процесуален представител.

Ответникът прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна.

Прокурор К. от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а преписката – върната на административния орган за ново разглеждане с оглед съобразяване на интересите на децата.

Социален работник В. Б. от ДСП „К. село“, отдел „Закрила на детето“ изразява становище, че децата говорят български език и в техен интерес е да останат в Република България.

Административен съд - София град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано с молба за предоставяне на международна закрила с вх. № 1682/05.10.2017г., подадена от С. С. А., гражданин на И. лично и като законен представител на малолетните деца М. С. А. и И. С. А.. Жалбоподателят е регистриран в ДАБ при МС с лични данни по декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ и ксерокопия на документи за самоличност, [дата на раждане] в [населено място], И., вероизповедание: мюсюлманин - сунит, с висше образование, женен, като същият представлява в процесуалните действия и двете си малолетни деца М. С. А. и И. С. А..

На 12.10.2017г. и на 05.12.2018г. с жалбоподателя са проведени интервюта в присъствието на преводач от и на арабски език. С. С. А. посочва, че е напуснал И. през 2017г. заедно със съпругата си Ф. Х. Х., [дата на раждане] в [населено място], И. и двете си деца М. С. А., [дата на раждане] и И. С. А., [дата на раждане] В И. не е имал проблеми заради етническата си принадлежност, но общ проблем са правата на сунитите, които са преследвани не само в Б., но и в М.. Шиитите контролирали положението в цялата страна. Семейството е напуснало М. през 2014г., когато ДАЕШ е нападнал града. Домът им е засегнат, кварталът е военна база и обект на нападения от страна на Ислямска държава. Жалбоподателят не е членувал в политическа партия или организация, във военна групировка или паравоенно формирование, не е имал взаимоотношения с армията или полицията в държавата по произход, не е бил заплашван, не е преследван на основание раса, религия, националност, политическо мнение, не е задържан или арестуван. Не може да се върне в страната по произход, защото шиитите контролират държавата. Посочва, че съществува опасност за съпругата му, която е дъщеря на бивш военен летец на С. Х., а шиитските милиции издирват по списък и отвличат военните, които са работили за С. Х.. Понастоящем бащата на Ф. Х. Х. е в А., заедно със семейството си.

Със заповеди № 2205 – ЗДЗД – 0086/20.11.2018г. и № 2205 – ЗДЗД – 0087/20.11.2018г. на директора на АСП – Дирекция „Социално подпомагане“ К. село е назначен И. З. В., социален работник да присъства при излушването на М. С. А., и И. С. А. в ДАБ при МС в производството по молбата им за предоставяне на международна закрила.

На жалбоподателя и двете му малолетни деца е предоставена правна помощ в административното производство, за което е назначен адв. Т. Ш..

Проведено е интервю с М. С. А. на 05.12.2018г., в присъствието на назначения социален работник, адв. Ш. и преводач от и на арабски език. По време на интервюто М. А. посочва, че е напуснал И. заедно със семейството си. В Б. нямал близки приятели, не ходел всеки ден на училище. Родителите му се страхували, но не знае защо са напуснали страната по произход. В България се чувства добре, учи в българско и в иракско училище. Чувства се спокоен, не се страхува да излиза на улицата.

Във връзка с административното производство по указания на предходен състав, а именно по дело №7795 по описа за 2018г. с решение №5548/02.10.2018г. са дадени указания за изготвяне на социален доклад по отношение на децата. Такъв е изготвен. По време на разговора с децата те са споделили с представител на Дирекция "Социално подпомагане"/, че се страхуват да се завърнат в И.. Децата съобщават, че в И. не са могли винаги да ходят на училище, не са контактували с други деца, били затворени в къщи поради опасения на родителите им. В България се чувстват спокойни и сигурни. Посещават редовно училище и получават добро образование. Приложени са множество дипломи и грамоти, видно от които децата успешно се социализират, изявяват се, желаят да се интегрират и намират своя социална среда сред връстниците си, като посещават българско и арабско училище, за да усвоят и двата езика писмено и говоримо. Децата се страхуват да се завърнат в И.. Най-малкото дете на семейството, родено в България през 2018г. е с етапна епикриза с водеща диагноза „вроден везико-уретеро-ренален рефлукс.“ След назначено оперативно лечение по КП № 154 „оперативни процедури на бъбрека и уретера с голям и много голям обем и сложност“ Ш. Саиб е изписана в добро общо състояние, което обаче изисква по-нататъшно проследяване. Условието в болниците в И. според приложени доклади са лоши, доколкото въобще има достъп до медицински грижи. Жалбоподателят е доволен от проведеното спрямо детето му лечение в България, иска дъщеря му да остане да се лекува тук, защото смята че такива грижи в И. са невъзможни, иска синовете му да продължат образованието си тук. Самият той ходи на работа като общ работник, за което е представил трудов договор.

С писмо рег. № М-11634/08.11.2017 г., съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС, ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила в Република България на лицето С. С. А., в случай, че отговаря на условията по ЗУБ.

Приобщени са справки от ДАБ при МС, дирекция „Международна дейност“ относно ситуацията в И. общо и конкретно в обл. М., Ш. и Д., както и в [населено място].

Въз основа на фактите и доказателствата, и при съобразяване на приложимите материалноправни разпоредби на ЗУБ е постановено обжалваното решение, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут по смисъла на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, поради липса на материалноправни основания.

Решаващият орган е приел, че за С. С. А. и двете му малолетни деца липсват предпоставките за предоставяне на бежански или хуманитарен статут. Чужденецът не обосновава опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал.1 от ЗУБ. Според административния орган, не са налице обосновани твърдения за осъществено спрямо жалбоподателя или семейството му преследване от страна на държавата, от партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия, или от недържавни субекти, като същите не могат да предоставят закрила срещу преследване. Изложените мотиви и факти по време на интервютата също не представляват основания за получаване на статут на бежанец. Причините за

напускане на страната по произход са от личен характер, спрямо заявителя и неговите близки няма осъществено преследване, нито съществува риск от бъдещо такова. Решаващият орган е приел, че не са налице и предпоставките за представяне на хуманитарен статут, тъй като жалбоподателят не посочва, че той или неговото семейство са изложени на реална опасност от тежки посегателства или екзекуция, нито на изтезание, нечовешко или унизително отнасяне. Административният орган е приел, че спрямо чужденецъ и децата му не е налице заплаха, поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата по произход. В обжалваното решение са обсъдени подробно справка вх. № МД-49/18.01.2019г. и справка вх. № МД-201/09.03.2018 г. на Дирекция „Международна дейност“, ДАБ при МС, както и че същото е съобразено тълкувателно решение на Съда на европейските общности по дело № С-465/2007 г. Въз основа на информацията от справките е направен извод, че в И. няма вътрешен или международен въоръжен конфликт и безогледно насилие. Ситуацията със сигурността в страната по произход не дава основания за получаване на хуманитарен статут по чл. 9, ал.1 т. 3 от ЗУБ. Прието е че причините за напускане на страната по произход са свързани с по-добрите условия за живот и работа в А., която е държавата цел на заявителя и където живее семейството на съпругата му. Оценено е здравословното състояние на Ш. С. С. и е прието че няма основания за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ. По молбата на Ш. С. С. има образувано друго съдебно производство, приключило с влязло в сила съдебно решение, с което са дадени указания за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежна страна, която е адресат на оспорения административен акт, с право и интерес от оспорването, в срока по чл. 87 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение (чл. 168, ал. 1 от АПК), на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на ЗУБ, от председателя на ДАБ. При издаването на акта е спазена предвидената в закона писмена форма, не са допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила и на материалния закон. В процедурата не са нарушени чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ, както и материалноправната разпоредба на чл. 9, ал. 1, т.3 от ЗУБ.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна. Незаконсъобразно е отказан хуманитарен статут на двете малолетни деца М. С. А. ЛНЧ [ЕГН] и И. С. А. ЛНЧ. В съответствие с нормите на Закон за закрила на детето /ЗЗДт/ И. С. А. и М. С. А. са деца, тъй като не са навършили 18-годишна възраст. От административната преписка се установява, че към момента на провеждане на първото интервю от страна на административния орган не е уведомена Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящ адрес на детето, с оглед осигуряване на социален работник, който да присъства по време на процесуалните действия в административното производство. В хода на разглеждане на молба за получаване на закрила и в изпълнение на указанията, дадени с Решение № 5548/02.10.2018 г. постановено по адм. дело № 7795/2018 г., АССГ, се установява, че на основание чл.15, ал. 4 от ЗЗДт, до Дирекция „Социално подпомагане – К. село“ е изпратено искане за присъствие на социален работник от

ДСП, по настоящия адрес на детето, който да изрази становище, а при невъзможност да представи доклад.

От административната преписка е видно, че социален работник е взел участие в хода на административното производство. В хода на съдебното производство е представен социален доклад, съгласно който основните грижи за децата се полагат от техните родители. Семейството спазва традициите в България, и е интегрирано. В България децата се чувстват спокойни и сигурни, посещават редовно училище и получават добро образование. Те се страхуват да се завърнат в И.. Заключение на социалния работник в хода по същество на делото е че в интерес на децата е да останат в България. М. С. А. и И. С. А. както по време на процедурата в ДАБ при МС, така и в хода на съдебното производство са изслушани лично и изявяват желание да останат в България, където са интегрирани, посещават училище, имат приятели и социална среда.

Относно статута на бежанец:

Молбата на жалбоподателя лично и като законен представител на двете малолетни деца за предоставяне статут на бежанец не доказва основание за страх от преследване поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение в страната си по произход. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец се предоставя на лице, което основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. По смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтораемост. В настоящия случай от проведеното интервю се установява, че семейството и лично С. С. А. и двете му деца М. С. А. и И. С. А. не са имали проблеми с официалните власти в страната по произход, никой от тях не е бил арестуван или осъждан, не са членували в политическа партия, не се интересуват от политика, не са имали конкретни проблеми заради изповядваната от тях религия, върху техни близки и роднини не е оказвано насилие от официалните власти в И.. Причините от личен характер за напускане на страната по произход не представляват преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ и не са основание за предоставяне статут на бежанец.

Съдът намира, че събраните в съдебното производство доказателства, включително данните от проведеното интервю, при приложение на глава II, § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец, издаден от службата на Върховния комисариат на ООН за бежанците, сочат на извод, че жалбоподателят е мигрант (лице, което по причини, различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951г. и Протокола от 1967г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде), а не лице, търсещо закрила поради обстоятелствата по чл. 8, ал. 1 ЗУБ. От представената по делото справка за актуалното положение в И., се установява, че насилието там продължава и през 2018 г., до голяма степен подхранвано от действията на Ислямска държава. Правителството е обявило победа над Ислямска държава през 2017 г. след драстично намаляване на

способността на групата да извърши злоупотреби, но нейни бойци продължават да участват в смъртоносни атаки и отвличания. Правителството, включително чрез Службата на министър-председателя разследва обвиненията за злоупотреби и жестокости, извършвани от Силите за народна мобилизация, но рядко оповестява публично резултатите от разследванията и/или наказва отговорни за нарушенията на човешките права лица. В. комитет за оценка и реагиране на международните доклади на кюрдското регионално правителство преразглежда обвиненията за извършени от силите „П.“ срещу вътрешно разселени лица злоупотреби и ги оповестява в публични доклади и коментари, но правозащитните организации поставят под въпрос надежността на тези разследвания. Налице е безнаказаност за правителствените служители и за персонала на силите за сигурност, включително за лица, принадлежащи към силите „П.“ /или „А.“, към Силите за народна мобилизация или към федералната полиция/. Конституцията и законът забраняват произволен арест и задържане, и предвиждат правото на всяко лице да оспори законосъобразността на ареста или задържането си в съда. Въпреки тези мерки, има многобройни съобщения за произволни арести и задържания, предимно на араби-сунити, включително на вътрешно разселени лица. Конституцията също така предвижда независима съдебна система, но някои законови постановления ограничават независимостта и безпристрастността на съдебната система. Положението със сигурността и политическата история на И. оставят съдебната система слаба и зависима от други части на правителството.

Иракски служители по сигурността заявяват, че най-малко осем души са загинали, а други 15 са ранени при самоубийствен бомбен атентат на пазар в района на С. в Б.. Висш полицейски служител казва на 9-ти май 2019 г., че „атентатор-самоубиец, носещ експлозивен колан, се е взривил в близост до сергиите на претъпкания пазар Д.“. В онлайн изявление екстремистката група „Ислямска държава“ /ИД/, поема отговорността за атаката. Ситуацията със сигурността в Б. се подобрява след години на насилие, въпреки че в района продължават да се наблюдават смъртоносни терористични атаки. В материал, публикуван на уебсайта на Групата на Световната банка се посочва, че иракската икономика постепенно нараства след дълбоките икономически проблеми през последните четири години. Счита се, че реалният Б. е нараснал с 0,6 % през 2018 г., благодарение на забележимото подобрене на условията, свързани със сигурността, и на по-високите цени на петрола. Наскоро иракската икономика получава допълнително подпомагане, тъй като [населено място] подписва няколко търговски споразумения със своите съседи. Възстановяването на цените на петрола също води до по-добри резултати по отношение на външния баланс. Излишъкът по текущия баланс се очаква да се увеличи до 4.9 % през 2018 г., а по-високите цени на петрола подкрепят стабилното нарастване на международните резерви от 49 млрд. щатски долара през 2017 г. до 64 млрд. щатски долара през 2018 г., възстановявайки възможностите за реакция при наличие на външни шокове. Според справката

се очаква броят на бедните граждани да спадне до нивото от 2014 г. /22.5%/, вследствие на неотдавнашния икономически растеж и подобряване на ситуацията със сигурността, но ще остане неравномерно разпределен из цялата страна. В заключение, от Световната банка отбелязват, че икономическите перспективи пред И. се подобряват, поради по-високите цени на петрола и подобряването на сигурността, но ограниченията върху капиталовите разходи ще възпрепятстват, ускоряването на растежа, основано на възстановяване. Очаква се растежът в секторите, различни от петролния, да остане положителен поради по-големите инвестиции, необходими за възстановяване на повредената инфраструктурна мрежа на страната, както и поради нарастването на частното потребление.

От така приетата справка по делото не може да се направи обоснован извод, че в момента е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт в И.. От анализа на цитираната информация, въпреки спорадичните взривове и атентати, не следва насилието там да се определи като безогледно. От изложеното по време на интервюто, не се установява спрямо С. С. А., М. С. А. и И. С. А. да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че е осъществено визираното в ЗУБ преследване. Така заявените в хода на проведеното интервю обстоятелства не могат да бъдат свързани с причините, уредени в нормата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ.

По така изложените съображения, правилен и законосъобразен се явява изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесната хипотеза за прилагане на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец лично на С. С. А. и на двете му деца М. С. А. и И. С. А.

Относно хуманитарен статут:

Съдът счита, че не са налице предпоставки за предоставяне и на хуманитарен статут по чл.9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно чл. 9 от ЗУБ, такъв статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си на произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, тежки заплахи срещу живота или личността му, като гражданско лице, поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. В случая не е налице никоя от тези хипотези на цитираната правна норма. При разглеждането на този въпрос, Съдът съобрази Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, буква в) от Директива 2004/83/ЕО относно минимални стандарти за условията за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила като изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по - обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Освен това, тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт", какъвто в

случая не се установи.

Съгласно посоченото решение на СЕС, чл.15, буква в) от Директивата във вр.с чл.2, буква д) от същата директива трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи. В случая не съществуват такива сериозни и потвърдени основания.

В настоящият случай, обаче, съдът счита, че са налице предпоставките по чл.9, ал. 8 от ЗУБ за двете деца М. С. А. и И. С. А., съгласно която разпоредба, хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителният комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците. Съгласно чл. 6а от ЗУБ, при прилагането на закона, първостепенно значение има най-добрият интерес на детето. Преценката на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето. По силата на §1, т. 5 от ДР на ЗЗДт, "най-добър интерес на детето" е преценка на а) желанията и чувствата на детето; б) физическите, психическите и емоционалните потребности на детето; в) възрастта, пола, миналото и други характеристики на детето; г) опасността или вредата, която е причинена на детето или има вероятност да му бъде причинена; д) способността на родителите да се грижат за детето; е) последиците, които ще настъпят за детето при промяна на обстоятелствата; ж) други обстоятелства, имащи отношение към детето. Двете деца желаят да останат в Република България, децата са малолетни и в техен интерес е да живеят спокойно и да се чувстват сигурни. Родителите им се грижат добре за тях, децата учат и са интегрирани в средата си. По критериите за най-висшия интерес на детето по смисъла на §1, т. 5 от ДР на ЗЗДт, както и с оглед заключението на социалния работник, за двете малолетни деца най - добре е да останат да живеят и учат в България.

Съгласно чл. 2 (1) от Конвенцията за правата на детето, държавата е длъжна да зачита и да осигури правата, предвидени в Конвенцията, на всяко дете, в пределите на своята юрисдикция, без каквато и да е дискриминация. В чл. 3 (1) от Конвенцията е предвидено, че висшите интереси на детето са първостепенно

съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи". Следователно принципът за "висшия интерес на детето", установен в Конвенцията за правата на детето, е от основополагащо значение, поради което малолетните и непълнолетните деца са уязвима група лица по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. В националното законодателство този принцип е регламентиран в § 1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето, като съгласно чл. 6а от ЗУБ при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, която преценка на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето. Принципът за "най-добрия интерес на детето" последователно е закрепен и в редица директиви на ЕС относно международната закрила. В съображение 18 от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13.12.2011 г. относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, "висшият интерес на детето" следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата директива, в съответствие с Конвенцията за правата на детето от 1989г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост. В чл.20, § 5 от Директивата отново е посочено изрично, че висшият интерес на детето е първостепенно съображение за държавите-членки при изпълнението на разпоредбите на настоящата глава относно непълнолетните лица. В същия смисъл е и съображение 33 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила, съгласно което висшите интереси на детето следва да имат първостепенно значение за държавите-членки при прилагането на настоящата директива, в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз и Конвенцията за правата на детето. При оценка на най-висшия интерес на детето държавите-членки следва по-специално да вземат надлежно под внимание благополучието и социалното развитие на непълнолетното лице, в т. ч. неговия произход. Първостепенното значение на висшите интереси на детето е още веднъж подчертано в чл. 25, § 6 от тази Директива. Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила в съображение 9 прогласява, че при прилагането ѝ държавите членки следва да гарантират пълно спазване на принципа на висшия интерес на детето и на

единството на семейството в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз, Конвенцията за правата на детето и Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи. Разпоредбата на чл. 23 от тази директива, озаглавена "Ненавършили пълнолетие" гласи, че висшият интерес на детето представлява първостепенен аргумент за държавите членки при прилагането на разпоредбите на настоящата директива, които се отнасят до ненавършили пълнолетие. Държавите членки гарантират стандарт на живот, подходящ за физическото, умственото, духовното, моралното и социалното развитие на ненавършилите пълнолетие. При преценяването на висшия интерес на детето държавите членки обръщат особено внимание на следните фактори: а) възможностите за събиране на членовете на семейството на едно място; б) благосъстоянието и социалното развитие на ненавършилия пълнолетие, като се обърне особено внимание на неговата лична ситуация; в) съображенията за безопасност и сигурност, особено когато съществува риск ненавършилият пълнолетие да е жертва на трафик на хора; г) мнението на ненавършилия пълнолетие в съответствие с неговата възраст и зрялост.

Деца принадлежат към уязвима група със специфични нужди по смисъла на Директива 2013/33/ЕС от 26 юли 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила. Административният орган не е обсъдил тяхното положение и последиците за тях при евентуално връщане в страната им по произход. Както беше посочено, заключението, обективизирано в представения социален доклад на Дирекция "Социално подпомагане" – К. село е че грижите за децата се полагат от родителите им. Децата нямат други роднини в България, посещават училище. Битовите им потребности са напълно задоволени, бащата е трудово ангажиран и осигурява прехраната на семейството. Направено е заключение, че в интерес на децата е да се отглеждат в сигурна и спокойна среда, да получат добро образование и добър начален старт в живота без притеснение за сигурността и безопасността им.

В контекста на този социален доклад и при прилагането на принципа за "висшия интерес на детето", решаващият административен орган е бил длъжен да извърши преценка на конкретните факти от бежанската история на жалбоподателя и неговите деца във връзка с обстановката в страната по произход и как същата би се отразила на децата при евентуалното им завръщане в държавата по произход.

В тази връзка следва да се отбележи, че съдът приема за основателно възражението на жалбоподателя, че в нарушение на процесуалните правила административният орган не е изяснил всички релевантни за произнасянето факти и обстоятелства и не е събрал относимите доказателства за наличието на други хуманитарни причини по смисъла на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя и децата му.

Също така на съда е служебно известно, че с влязло в сила съдебно решение са дадени указания за предоставяне на хуманитарен статут на друг член на

семейството - Ш. С. С., [дата на раждане] , ЛНЧ::[ЕГН], гражданка на И. Следва да се прецени приложението на чл.9, ал. 6 от ЗУБ, съгласно който хуманитарен статут се предоставя и на членовете на семейството на чужденец с предоставен хуманитарен статут, при условие че семейните връзки предшества влизането на чужденеца на територията на страната, и доколкото това е съвместимо с личния им статус и не са налице обстоятелствата по чл. 12, ал. 2. С оглед запазване целостта на семейството и при предоставен хуманитарен статут на друг член на семейството следва да се предостави такъв и на жалбоподателя лично, на основание чл. 9, ал. 6 от ЗУБ.

Предвид, че съдът не е овластен да реши въпроса по същество, съгласно чл.173, ал. 2 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ, делото като преписка следва се изпрати на ответника за ново разглеждане на молбата за предоставяне на хуманитарен статут на С. С. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., лично и като законен представител на М. С. А. ЛНЧ [ЕГН], и И. С. А. ЛНЧ7000683095 и ново произнасяне по всички основания на търсената международна закрила за получаване на хуманитарен статут, след актуализирана оценка на общата ситуация в държавата на произхода им, при отдаването на първостепенно значение на висшите интереси на детето съгласно чл. 6а от ЗУБ вр. § 1, т. 5 от ДР на ЗЗДт и запазване целостта на семейството.

Така мотивиран, Административен съд София – град, I-во отделение, 43-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., лично и като законен представител на М. С. А. ЛНЧ [ЕГН] и И. С. А. ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. Л. Ф., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] – 11, ет. 3 срещу Решение №1980/29.03.2019г. на председателя на ДАБ при МС, в частта, в която е отказано предоставяне на статут на бежанец.

ОТМЕНЯ по жалба на С. С. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., лично и като законен представител на М. С. А. ЛНЧ [ЕГН] и И. С. А. ЛНЧ, чрез адв. Л. Ф., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] – 11, ет. 3 срещу Решение №1980/29.03.2019г. на председателя на ДАБ при МС, в частта с която е отказан хуманитарен статут.

ВРЪЩА административната преписка на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България за ново разглеждане и произнасяне по молбата за предоставяне на хуманитарен статут на С. С. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., лично и като законен представител на М. С. А. ЛНЧ [ЕГН] и И. С. А. ЛНЧ, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на

съдебното решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република България.

СЪДИЯ: